

ÚSOMĚV

OBČASNÍK Základnej školy, Mierové námestie, Handlová

šk. rok 2018/2019

číslo 2

Druhý cudzí jazyk? Aký?

Príroda
očami
detí

autor: Samko Cibula, 6.B

Pochovali sme basu

Zvládli sme byť bez mobilu!

Záložky prvej pomoci pre učiteľov

BRONZ v CEYBL 2019

OBSAH - ÚSMEV č.2

Ktorý 2.cudzí jazyk?	2
O vedomostných súťažiach	4
Dajme knihám druhú šancu	5
Divadlo nás dostalo	6
Netradičná hodina dejepisu	7
Pochovali sme basu	8
Darček ku Dňu učiteľov	9
Veľká výzva "Bez mobilu"	10
Športoviny a bronz v CEYBL	12
Príroda očami detí	14

Anketa žiackeho parlamentu **Ktorý druhý cudzí jazyk a prečo?**

Ktorý cudzí jazyk by si sa chcel učiť a prečo? To boli dve otázky, ktoré sme položili našim piatakom a šiestakom. Anonymnú anketu zorganizovali členovia žiackeho parlamentu. A ako odpovedali naši žiaci? Tu je niekoľko zhrňujúcich odpovedí:

NEMČINA

- „Cudzíe jazyky sa musíme učiť preto, aby sme si mohli nájsť lepšie povolanie a všade sa dorozumieť. Ja by som sa okrem angličtiny chcela učiť **nemčinu**. V minulosti som sa ju už učila, v Nemecku je dobre a aj moja rodina vie po nemecky.“
- „Chcela by som sa učiť **nemčinu**, lebo mám rodinu v Nemecku a dá sa s ňou dohovoriť v rôznych krajinách.“
- „**Nemčina** by sa mohla učiť ako druhý cudzí jazyk, lebo je to druhý svetový jazyk.“
- „Chcel by som sa učiť po **nemecky**, aby som sa mohol dohovoriť v zahraničí alebo s nejakou osobou zo zahraničia, ktorá príde k nám. A zvolil by som si nemčinu, lebo strýco robí v Nemecku a ja by som tam tiež chcel robiť.“
- „Jazyky sa musíme učiť preto, aby, keď ideme napríklad do Anglicka, kam všetci chodia, tak aby sme vedeli, čo nám tí Angličania hovoria. Okrem angliny by som sa chcela učiť **nemčinu**, lebo keď budem dospelá, chcela by som ísť pracovať do Nemecka.“
- „Asi by som sa chcela učiť okrem potrebnej angličtiny **nemčinu**, lebo chcem žiť v Rakúsku.“

FRANCÚZŠTINA

- ❖ „Ja by som sa chcel učiť po **francúzsky**, lebo by som bol jediný v rodine.“
- ❖ „Po **francúzsky**, lebo chcem vidieť naživo Eiffelovu vežu.“
- ❖ „S cudzími jazykmi sa dorozumieme po celom svete. A chcela by som sa učiť po **francúzsky**, lebo sa mi páči francúzsky prízvuk.“

- ❖ „Cudzí jazyky sú super na to, aby sme boli vzdelaní a aby sme vedeli komunikovať na úrovni. **Francúzštinu** by som sa chcel učiť, lebo sa mi páči Francúzsko.“
- ❖ „**Francúzština** – jazyk sa mi páči a Francúzsko je krajina, kde by som chcela bývať.“

ŠPANIELČINA

- „Cudzí jazyk je potrebný, lebo keď niekam ideme, vieme sa tam dorozumieť. A tiež budeme cudzie jazyky potrebovať v práci. Chcela by som sa učiť **španielčinu**, lebo moja najobľúbenejšia speváčka je zo Španielska.“
- „Španielsko je moja rodná krajina, takže po **španielsky**.“
- „Keď pôjdeme do zahraničia, potrebujeme ovládať cudzí jazyk, aby sme sa v inej krajine vedeli zorientovať a nestratili sa. A chcel by som vedieť po **španielsky**, aby som sa mohol ísť pozrieť na futbal do Španielska.“

RUŠTINA

- „Cudzí jazyky treba ovládať, aby sme sa dorozumeli v iných krajinách a aby nedošlo k nedorozumeniam. Ja by som sa chcel učiť aj po **rusky**, aby som si vedel niečo prečítať v Rusku alebo v Bulharsku.“
- „**Ruština** je super, je to taký jednoduchý a ľubozvučný jazyk. Zábavný a ľahký. Tú by som sa chcel učiť.“
- „Ja by som sa okrem angličtiny chcel učiť aj po **rusky**, lebo chcem v Rusku hrať basketbal.“

3

Najčastejšie dôvody, prečo sa Slováci učia nové jazyky	
	podiel v %
1. Schopnosť práce v zahraničí	68 %
2. Získanie lepšej práce v SR	56 %
3. Použitie v práci, vrátane ciest do zahraničia	52 %
4. Schopnosť študovať v zahraničí	46 %
5. Rozumieť ľuďom z iných krajín / kultúr	39 %
6. Využitie na dovolenke v zahraničí	36 %
7. Zoznámenie sa s ľuďmi z iných krajín	29 %
8. Osobné presvedčenie	19 %
9. Schopnosť využiť Internet	17 %
10. Cítiť sa viac „európsky“	13 %
Zdroj: Eurobarometer „Europens and their languages“	

Naozaj bolo zaujímavé čítať odpovede žiakov. A niektoré nás zaujali natoľko, že sme sa rozhodli určiť spomedzi nich tri NAJ!

✓ NAJZÁBAVNEJŠIA:

„Chcel by som sa navyše učiť **SLOVENČINU**, aby som sa ju konečne naučil poriadne. ☺“

✓ NAJKRAJŠIA:

„Cudzí jazyky sú dôležité. Lebo sa hovorí: „Kol'ko rečí vieš, tol'kokrát si človekom.“

✓ NAJMÚDREJŠIA:

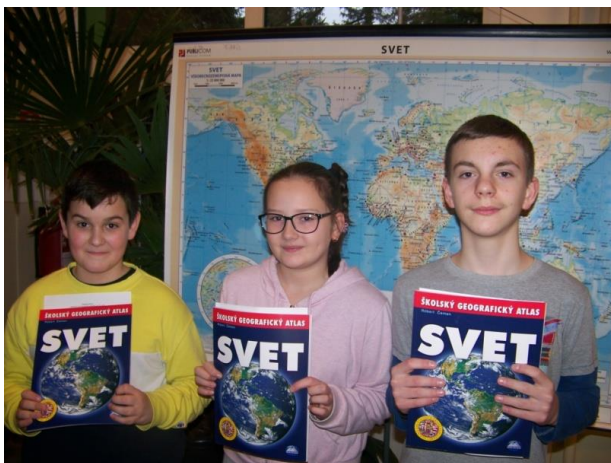
„Keď vieme cudzie jazyky, môžeme veľa cestovať, veľa spoznávať svet a byť tak oveľa múdrejší.“

Úspechy v okresných kolách vedomostných súťaží sú výsledkom dobrej prípravy

Umiestniť sa na prvých miestach v okresnom kole vedomostných, recitačných či športových súťaží nie je vôbec ľahké. O to viac nás teší, keď sa nám takýto krásny úspech podarí. Za všetkých žiakov, ktorí si vyskúšali okresnú konkurenciu, hovoria o príprave a priebehu vedomostných súťaží Šárka Štupáková z 5.A a Ružena Hlaváčiková z 8.C, ktorým sa tento rok podarilo získať v okresnom kole prvenstvo.

Šárka: „Okresné kolo geografickej olympiády sa konalo ešte vo februári v Prievidzi. Ale nemyslíte si, že reprezentovať školu v okresnom kole je len tak. Celé týždne sme sa s pani učiteľkou Tonhaiserovou pripravovali na túto skúšku. Počas vyučovania, ale často aj po vyučovaní, keď si už iní žiaci veselo kráčali domov. Cez víkendy som doma sedela nad atlasom a sama som sa učila témy, ktoré sme mali zadané. Príprave som venovala veľa voľného času. Ale vyplatilo sa makať. 😊“

Olympiáda je rozdelená na 2 časti. Prvá časť je teoretická a druhá praktická. V teoretickej časti sa testuje, čo sme sa naučili. Riešia sa v nej zadané otázky. Túto časť som na súťaži riešila ako prvú. V praktickej časti sa môže pracovať s atlasom. Treba v ňom vyhľadávať informácie podľa zadania úloh. Táto časť bola podľa mňa ľahšia. Z olympiády som

odchádzala s celkom dobrým pocitom. Ale že by som sa mohla umiestniť v prvej trojke, to nie. O 2 dni prišli výsledky. A ja? Neuveriteľné! SKONČILA SOM NA 1. MIESTE! Aj chlapci Mirko Marko a Oleg Ružička, ktorí súťažili v staršej kategórii, sa snažili. Skončili z 33

súťažiacich na 10. a 13. mieste. V takej konkurencii je to krásny úspech. V mojej kategórii sa však z prvého miesta už nikam ďalej nepostupuje, takže som týmto úspechom s geografickou olympiádou skončila. Ale len v tomto školskom roku. Budúci rok by som rada súťažila opäť. Aj keď je tá príprava riadna drina.“

Ruženka: Dňa 9.4.2019 sa v CVČ v Prievidzi konala matematická olympiáda. Na olympiádu chodím každý rok a vždy sa na ňu teším, no zároveň cítim aj trochu stres. Do CVČ sme prišli okolo 8:00 ráno, takže sme ešte mali chvíľku čas. Pozreli sme si, v ktorej miestnosti budeme riešiť olympiádu. A išli sme tam. O 8:30 prišli organizátori a začali nás usádzať. To bola čistá pohroma, najmenej 3-krát nás presádzali, až sa im to nakoniec podarilo. Ale zistili, že pre mňa im už neostalo miesto, a preto som písala za učiteľským stolom. 😊 Rozdali nám papiere so zadaním. Úlohy vyzerali zo začiatku ťažko, ale po opakovanom prečítaní som zistila, že nie sú až také ťažké. Najťažšia pre mňa bola druhá úloha, lebo obsahovala veľa slovných hračiek, tú úlohu som si musela prečítať najmenej 20-krát. Keď som dopísala, už ma všetci čakali na chodbe. Celú cestu späť sme sa rozprávali o riešeníach a o tom, či budeme dobre umiestnení. Ešte v ten deň večer som sa dozvedela, že som vyhrala. Zo začiatku som ani neverila, že je to pravda. Som za to neuveriteľne rada. Chcela by som sa veľmi poďakovať pani učiteľke Veronike Markovej za to, že som to zvládla, a za to všetko, čo ma naučila.

Všetky úspechy, ktoré sme v tomto školskom roku dosiahli, vám plánujeme priniesť v poslednom čísle nášho Úsmevu v tomto školskom roku. Nech na prázdniny ideme s dobrým pocitom, že sme tento rok veľa bojovali, veľa dokázali a školu sme reprezentovali najlepšie, ako sme vedeli. 😊

Šárka Štupáková, 5.A, Ružena Hlaváčiková, 8.C

Dajme knihám druhú šancu...alebo...jeden krásny projekt o ami na-ich -tvrtákov

Ako vznikol projekt Dajme knihám druhú šancu?

Deti z triedy 4.C s pani učiteľkou Doletinovou vyrobili malé stromčeky. Keď ich dorobili, išli ich predávať na vianočné trhy. Tam si zarobili a dlho uvažovali, čo s peniazkami spraviť. Pani učiteľka prišla do školy s nápadom, že dáme za zarobené eurá vyrobiť knižnicu. Všetci súhlasili. A tak vznikol projekt „Dajme knihám druhú šancu“. Slávnostné otvorenie a krstenie knižnice sa konalo 11.marca v duchu nášho hesla: „Knihy sú pre nás tým, čím pre vtákov krídla. Sú najkrajším darom, lebo vždy zostanú s nami.“

Tamara Partlová a Bianka Lagiová, 4.C

Ako sme slávnostne otvorili búdku na knihy

Prvý poprázdňinový deň 11.3.2019 o 9.30 h sme sa konečne dočkali otvorenia búdky na knihy. Búdku sme slávnostne pokrstili papierovými písmenami z našich mien a milými želaniami dlhej životnosti. Prvé knihy do búdky vložila pani primátorka mesta Silvia Grüberová. V búdke sa nachádza aj tajný odkaz pre budúcnosť, ktorý je v streche (ale nikomu to nehovorte). Napísala ho naša spolužiačka Tamara Partlová, ktorá napísala za nás všetkých aj pozvanie pre pani primátorku. Pani primátorka nám priniesla aj krásne knihy, napr. o Handlovej. A my jej veľmi pekne ďakujeme. Búdka sa rýchlo naplnila knihami, ktoré priniesli aj iní žiaci a učiteľstvá podujatia. Pre búdku platí jedno pravidlo, ktoré by sa malo dodržiavať. Pravidlo znie: Pošli aj, prešľať, vráť alebo dones inú.

Kultúrny program pri príležitosti slávnostného otvorenia knižnice sa začal rozprávaním o tom, ako sa projekt začal tvoriť niekedy v novembri, keď sme odštartovali výrobu prvých vianočných stromčekov v kvetináči, pokračoval ich predajom na podujatí Vianočná kapustnica. Ďalšie nápady sa tvorili za pomoci hodín informatiky. Po objednávke búdky u pána stolára sme netrpezlivo čakali na tento slávnostný okamih.

Vo vestibule školy program pokračoval hudobným koncertom akordeónu a gitary a prednesom povestí. Celé otvorenie sme zavŕšili pizzou v našej triede.

Šimon Majdán, 4.C

DIVADLO NÁS DOSTALO!

Hoci patrí divadlo k najstarým druhom umenia, sú ťiaci a ur ite aj dospelí udi, ktorí ho eýte nikdy v ýivote nenavýtivili. To výak nie je náy prípad. My, nieko kí ôsmaci, sme sa 5.februára 2019 spolu so ýiakmi siedmeho a deviateho ro níka vybrali do Zvolena na divadelné predstavenie s názvom ĽBeta, kde si?Í. Mnohí z nás boli v ozajstnom divadle prvýkrát, preto nás pani u ite ky dostato ne pou ili nielen o vhodnom správaní sa v divadle, ale aj o oble ení.

Vzetcí sme prizli sluzne oble ení. Niektorí chlapci aj v elegantných kozeliach, diev atá v nádherných blúzkach, s primeranými ú esmi a lí ením. Myslím, Oe ka0dý mal z návztevy divadla zmiezané pocity. Nikto nevedel, o od toho

o akáva . Vä zina z nás si asi myslela, Oe to bude nezá0ivné predstavenie a sprevádzala ich myzlienka: „, Yes. Aspo sa vyspím.%Ale ke sme zavítali do sály, ka0dého nakopla energia a ve ká zvedavos . Na predstavenie sme h adeli niekedy so zatajeným dychom a niekedy sme ani ne0murkli, aby nám nie o neuzlo. Niektorí sa dokonca hnevali, ke Oiaci z inej zkoly vyruzovali. Ur ite si ka0dý z nás naziel v hre svoju hlavnú myzlienku, s ktorou odiziel a uchoval si ju pre seba. Predstavenie sme ezte dlho medzi sebou rozoberali a chytilo nás tak ve mi, a0 sme sami vymýz ali vzetky mo0né konce, ako by sa to skon ilo pod a nás, keby sme my boli autori predlohy a nie Milo Urban. Toto predstavenie bolo dôkazom, Oe nie vzetko je nuda a Oe v divadle sa lovek mô0e aj perfektne zabavi .

Nikoleta Poliakovičová, 8.A

DOJMY ŽIAKOV

Rebecca, 9.A: „V divadle sa mi veľmi páčilo. Herci svoje úlohy veľmi precítili a dobre zahrali.

Javisko bolo veľmi blízko a naozaj som sa niekedy cítila, akoby som aj ja bola v prostredí hry. Scéna, dej i postavy vo mne vyvolali veľmi veľa emócií. Bol to veľmi príjemný kultúrny zážitok a rada by som si ho znovu zopakovala.

Marek, 9.A: „Divadlo Jozefa Gregora Tajovského na mňa pôsobilo veľmi príjemne. Atmosféra predstavenia bola úžasná, herci odviedli super prácu. Drina ukázala svoje. Nedalo mi počas predstavenia nevyfotografovať niektoré momenty (tajne ©).Jednoducho stáli zato. Divadlo vo mne zanechalo príjemný zážitok. A to si myslím, že aj je úlohou divadla: zanechať niečo v každom, kto ho navštívi.“

Niki, 9.A: „ Z divadla som bola mило prekvapená. Moje očakávania boli úplne iné – bude to nudné divadlo s ťažkými slovami a nepochopiteľným dejom. Pravda bola ale úplne iná. Divadlo bolo veľmi dobre hrané. Z deja bolo cítiť emócie, do ktorých sa herci úžasne vžili a dokázali ich odovzdať aj nám. Vďaka kvalitnému hereckému výkonu nás celkom preniesli do čias, kedy sa príbeh odohrával. Predstavenie bolo naozaj veľmi, veľmi dobré.“

Netradi ná hodina dejepisu

V piatok 1.marca sme sa na prvej vyuovacej hodine vybrali do telocvične na netradičné vyuovanie dejepisu. Privítali nás členovia jedného historického spolku v Bojniciach. Boli oblečení v historickom oblečení a rozprávali nám o renesancii. A o jej hlavnom predstaviteľovi

v umení - Leonardovi Da Vinci. Zaujímavou formou hovorili o jeho detstve aj o tom, ako sa učil u majstra. A samozrejme o jeho prvých vynálezoch. Da Vinci sa snažil vynájsť padák, ale ten nelietal. Potom si ho najal kráľ, aby mu vymýšľal bojové stroje. Ale

to sa mu zúžovalo. A nakoniec v sebe objavil talent na kreslenie. Medzi jeho najznámejšie výtvy patrí napríklad Neznáma dievina, Posledná veera alebo Adam. A ten najznámejší obraz, v akom ktorému je známy po celom svete, je MONA LISA. Po púťavom rozprávaní nám pán a dáma zatancovali tanec, ktorý sa tancoval na tradičných renesančných slávnostiach. Predstavili nám aj alžích významných udí tohto historického obdobia a oblečenie z tejto doby. Potom sa uču, bohužia, táto netradičná a zaujímavá hodina skončila a my sme sa museli vrátiť z výletu do histórie naspäť do triedy.

Žárka Žtupáková, 5.A

Ako sme v škole pochovali basu

Pochovávanie basy patrí k tradíciám nášho národa. Keď pochováme basu, znamená to, že sa končí čas zábav. Basa sa pochováva pred Popolcovou stredou, ktorou sa začína pôst, teda príprava na veľkonočné sviatky. Túto tradíciu sme si pripomenuli aj my v škole.

Prvého marca sa v našej škole uskutočnila posledná fašiangová oslava spojená s pochovávaním basy. V úvode programu nám starší žiaci rozprávali o fašiangoch. Je to obdobie zábavy, karnevalov, osláv. Potom sa pustila hudba a dve dievčatá nám priblížili typické fašiangové tradície – tancovali cigánske tance, ponúkali nás klobásou, slaninou a chlebom, veštili nám z kariet. Pomedzi žiakov behal čert, ktorý rozmazal niektorým deťom čiernu farbu na tvár. Potom skončila zábava a prišiel „kňaz“, aby pochoval basu. Čiže aby pochoval hudbu ako symbol zábavy. Nebudú žiadne oslavy, zábavy, tancovačky. Bude sa jesť menej a trochu zdravšie. Začína sa pôst, ktorý trvá 40 dní až do Veľkej noci.

Hrala smútočná hudba a kňaz dával žiakom na čelo kríž z „múčneho popola“. Spolu s „kňazom“ prišli aj chalani a baby prezlečení za smrčky, žobráka, cigánky a plačky. Kňaz predniesol krátky príhovor, v ktorom sa rozlúčil s basou. Potom plačky a ostatní so slzami v očiach odniesli basu na 40-dňový oddych k pánovi školníkovi do dielne. ☺

„Boli to najkrajšie fašiangy v škole. Veľmi pekná atmosféra a hlavne pekná slávnosť.“

*napísali L. Lekárová, E. Petrányi, A. Bartuš, R. Magdolen, B. Homola, J. Gavlík, 6.A
(vybraté z krátkych slohových prác)*

P.S. Aj toto sme našli v prácach 6.A. NA ZASMIATIE ☺!!!

„Môj nemenovaný kamarát musel hneď schmatnúť všetku slaninu. Možno preto sme písali túto slohovú prácu namiesto pozerania hudobného filmu.“

„Tá slanina mi dosť chutila, asi si ju pôjdem kúpiť aj do obchodu.“

“Záložky prvej pomoci” pre našich učiteľov

Každý rok si na konci marca pripomíname Deň učiteľov. A každý rok sa snažíme vymyslieť pre tých našich nejaké milé prekvapenie. Minulý rok vymýšľali triedy na učiteľov básničky, ktoré potom čítali v školskom rozhlase. Tento rok sme chceli prekvapiť niečím iným. A podarilo sa.

Pred jarnými prázdninami sa na našej škole pripravovala žiacka anketa o najlepšieho učiteľa, ktorú robí Detský a mládežnícky parlament mesta Handlová v spolupráci so základnými školami. Každý žiak na škole dostal od svojho vyučujúceho papierik, na ktorý mal napísať meno učiteľa, ktorý je podľa neho ten TOP

učiteľ. A k nemu dôvody, prečo to tak cíti. Všetci žiaci písali skutočne krásne dôvody, oceňovali v nich dobrú prácu i prístup učiteľov k žiakom. Škoda by bolo také pekné slová, ktoré učiteľov môžu zahriať pri srdiečku, nevyužiť a nechať ich len tak na nejakom papieri. A tak sme sa na zasadnutí žiackeho parlamentu dohodli, že z nich vytvoríme záložky, ktoré učiteľov určite potešia v ich krásnom, ale náročnom povolaní. Pomenovali sme ich ZÁLOŽKY PRVEJ POMOCI. Okrem nádherných slov priamo od žiakov bol na nich napísaný aj návod na použitie: nosiť záložku pri sebe a čítať ju vždy vtedy, keď bude učiteľom ťažko a budú to chcieť s nami žiakmi vzdať.

Práca učiteľa je naozaj náročná. Aj keď si to my, ešte stále deti, neuvedomujeme. Myslíme si, že je zbytočná a škola tiež. Ale raz príde deň, kedy si to všetko uvedomíme a budeme si hovoriť: „Dobre nás to naučili tí naši učitelia! Predsa tá škola nebola hlúposť a naše učenie nebolo zbytočné.“

Učiteľov by sme si mali vážiť. A školu tiež. Viem, možno je tento názor absolútne absurdný a je ťažké si povedať MAJME ŠKOLU RADI, ale keby niet školy, nemali by sme okrem vzdelania ani priateľov. Nemali by sme ani zamestnanie a ani príležitosť vybudovať si život podľa svojich predstáv.

9

Učitelia sú ako naši druhí rodičia. Neučia nás len teóriu a nie sú určení len na to, aby nám dávali písomky a poznámky. Učia nás, čo je to život. A ako byť správnym človekom, na ktorého sa dá spoľahnúť. Preto buďme vďační za to, že ich máme, a vážme si ich najviac, ako sa dá.

Nikoleta Poliakovičová, 8.A

TOP učiteľom v našej škole sa v šk.roku 2019 stala p.uč. Katarína Štupáková. Na svojej Záložke prvej pomoci si našla aj takéto dôvody, prečo ju žiaci volili: „Vie zrozumiteľne a dopodrobna vysvetliť učivo. Učí zábavnou formou a primerane našej úrovni, je prísna aj kamarátska, milá, starostlivá, férová, má zmysel pre humor, nerobí medzi nami rozdiely, každý má u nej rovnakú šancu. A občas aj dve. Aj keď jej spravíme nervy, vychádza s nami veľmi dobre a rozumie nám. Má nás rada, vie nás pochopiť aj nám odpustiť, pomáha nám.“ Blahoželáme.

Dokázali sme si, že to dokážeme!

Čo je pre iné školy samozrejmosť, pre nás je ešte neznáma vec. V iných krajinách už roky funguje, že žiaci nemajú cez vyučovanie pri sebe mobily. My ich máme. A mnohí z nás si nevedeli predstaviť, že by nemali. Že by nemohli šesť hodín kontrolovať ich obsah! Nemožné! Nepredstaviteľné! Teda, až pokiaľ niekomu neskrsla v hlave myšlienka aspoň to skúsiť.

Žiacky parlament si vymyslel týždennú dobrovoľnú výzvu s názvom „**VIEM BYŤ CHVÍĽU BEZ MOBILU**“. Jej cieľom bolo dokázať si, že počas vyučovania vieme byť bez mobilu. Ráno sme mali telefón dobrovoľne odovzdať do škatule v triede a vziať si ho späť až po vyučovaní. Cieľ bol, aby sa do výzvy zapojilo čo najviac žiakov v triede a vydržali celý týždeň.

5.B prežívala výzvu takto:

Výzva „Viem byť chvíľu bez mobilu“ bola zábavná, ale i náročná. V našej triede sa do nej zapojila väčšina triedy. Jeden náš spolužiak chcel jeden deň stále kontrolovať svoj mobil, až kým sme nezamkli skrinku. A ja som sa ho opýtala: „Prečo si mal potrebu kontrolovať svoj mobil a prečo si sa oň bál?“ A on na to: „Ten mobil nestál päť eur.“ Tak, aj to môže byť jeden z dôvodov, prečo sa niekto nezapojil do výzvy. Ale všetky mobily boli v škatuli stále v triede a my sami sme si ich strážili. Boli naozaj v bezpečí.

Ale teraz naspäť k výzve. Každý deň ráno sme telefóny zozbierali od

žiakov, ktorí ich chceli odovzdať. Vložili sme ich do vrecúšok s menom a odložili do škatule do skrinky. Počas vyučovania sa mobilov nikto nesmel dotýkať. A ja sa musím priznať, že som mala aj nutkanie zobrať si ho naspäť, ale zvládla som to. Mali sme počas týždňa aj zopár nepríjemných momentov. Raz, keď sme zbierali mobily, jednej spolužiačke sa roztrhol obal a mobil jej spadol na zem. Niečo podobné sa stalo aj spolužiakovi. Mobilom sa našťastie nič nestalo, a tak sme bojovali až do konca. V piatok sa však u nás v triede zapojilo do výzvy najmenej žiakov. Aj preto sme po vyhodnotení výzvy skončili na 9.mieste. Ale úspešnosť sme mali aj tak dobrú, až 82%. Z konečného vyhodnotenia vyšlo, že sa do výzvy na celom druhom stupni zapojilo 81%. Super!

Maťa Tóthová, 5.B

A takto sme ten týždeň prežívali my, 8.B:

Keď sme zo školského rozhlasu začuli, že sa bude v čase od 11. do 15. februára 2019 konať súťaž, boli sme pripravení zapojiť sa do nej a vyhrať. Naša trieda má totiž veľmi rada výzvy. Nebolo to pre slabochov, ktorí sa vzdajú hneď v prvý deň, to teda nie! A hoci si život bez mobilov dnes ani nevieme predstaviť, vyskúšali sme to. V triede neboli hneď všetci nadšení, ale nakoniec sa aj tak zapojili. Určite nie je nutné mať pri sebe tých šesť hodín počas vyučovania mobil. Ved' aj tak „na ňom“ počas vyučovania nebudeme! Jaaaj, to je ale darmo niekomu vysvetľovať.

Prvý deň výzvy ešte nikto nevedel, čo má očakávať. A tak sa možno aj s nadšením zapojil. Verím v to, že podaktorí žiaci z iných tried to nezvládali už po prvej hodine. Ale my sme to našťastie prežili bez ujmy.

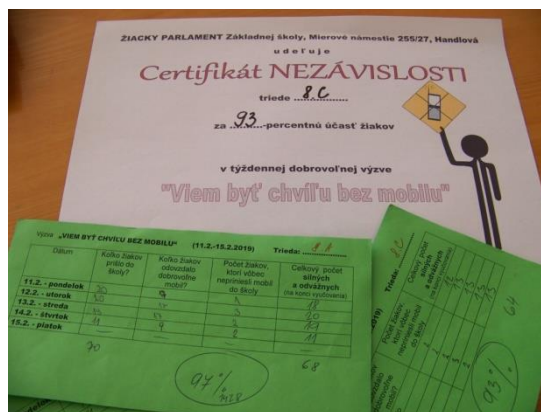
Na druhý deň sa u nás už našlo pár jedincov, ktorí to chceli vzdať. Naše presvedčivé argumenty a povzbudivé slová ich však presvedčili. A tak sme aj na druhý deň všetci zabojovali.

Tretí deň? Pár mojich drahých spolužiakov si povedalo DOST' a naše povzbudivé slová už nemali šancu. Drvivá väčšina si ale povedala, že to zvládne, že to dá.

Štvrtý deň. Posledná vec, ktorá nás držala pri živote, bola tá, že je to predposledný deň nášho „týrania“. Ale zase verím, že niektorým tie mobily ani nechýbali. Niektorým však nehorázne, a tak počet zbabelcov-odpadlíkov pomaly rástol...

Piaty - posledný deň. Všetci sme nabudení a viac-menej si istí, že máme výhru skoro vo vrecku. Prehovárali sme každého, nech len tých šesť hodín nejako prežije a vydrží. Väčšina poslúchla, a tak sme si už len držali palce, nech to vyhráme.

Nasledujúci týždeň sme sa z rozhlasu mali dozvedieť výsledky.

Všetci sme si tuho držali palce, nech zaznie naše meno. Počúvali sme s napätím, aké percento žiakov sa zapojilo do výzvy v každej triede, no stále sme nepočuli 8.B. Všetci sme boli rozhorčení: „Snáď na nás nezabudli? Dali sme to aspoň nad 50%?“ A vtom sme začuli: „Tí, ktorých sme neprečítali, patria do najlepšej trojice.“ Pozeráme sa jeden na druhého s úsmevom na tvári. Tak sme to predsa zvládli!

Tretie miesto obsadila 8. A a jej 97-percentná úspešnosť. Na druhom sme skončili my - 8. B a našich 97,6 %. Keď sme sa dozvedeli, koľko percent sme dostali, s nadšením sme spustili hlasné jasanie a tleskanie. No a na prvom mieste skončila 6. A, ktorá to vytiahla až na 99 % a získala špeciálnu cenu – extra veľký „sladký ovocný mobil“.

Na naše umiestnenie sme boli hrdí. Aj na to, že sme si dokázali, že bez tých mobilov dokážeme byť. Teda, aspoň týždeň. Alebo aj viac? ☺

Samozrejme, za dobre „odvedenú prácu“ dostal každý z nás sladkosť. Ale najsladší bol aj tak ten vnútorný dobrý pocit.

Dorotka Bielokostolská, 8.B

V stredoeurópskej basketbalovej lige máme BRONZI!

Úžasný úspech sa podaril našim basketbalistom z basketbalových tried 8.A a 7.A. V poslednom čísle ÚSMEVU sme písali o tom, ako sa našim chlapcom darí v stredoeurópskej lige. Takúto ligu hrá mládež v Handlovej historicky po prvýkrát. V prvých turnajoch sa chalani ešte len oťukávali. Ale potom prišiel turnaj v Handlovej, kde sa chlapcom darilo.

Určite aj preto, že im do športovej

haly prišlo fandiť veľa Handlovčanov. Naši hráči v ňom získali strieborné medaily a tiež postup do finálového turnaja ligy v Litomyšli.

O veľkom finále CEYBL nám napísali hráči ŠBK toto:

V dňoch od 15. do 17.marca sa konal finálový turnaj stredoeurópskej ligy mladších žiakov do 14 rokov. Na ňom sa stretlo 10 tímov z 5 krajín – Nemecko, Poľsko, Rakúsko, Česko a Slovensko. Turnaj bol rozdelený na dve skupiny – jedna hrala v Litomyšli, druhá v Českej Třebovej, kde sme hrali aj my. V každej skupine hralo 5 tímov. Prvý deň sa nám v skupine podarilo vyhrať obidva zápasy. Rakúšanov sme zdolali ako prvých. Tu sme si verili, lebo sme

s nimi počas celej ligy ani raz neprehrali. Potom sme hrali proti Poliakom. Tiež sme

vyhrali, ale pomohlo nám možno aj to, že nemali svojho najsilnejšieho hráča. Po zápase nám tréner dal mobily, aby sme zavolali rodičom, ako sme hrali. A potom hneď spať, aby sme mali dostatok síl do nového dňa. Druhý deň bol náročnejší. Do zápasu s Nemcami sme vstupovali s obavami, pretože sme s nimi ešte nevyhrali. Bol to veľmi dramatický zápas, ale nakoniec sme nemecký tím porazili vďaka našej tímovej práci. Proti českej Opave sme však už zvíťaziť nedokázali. Bol to najsilnejší tím v našej skupine a jeden z najsilnejších tímov turnaja. A tak sme zo skupiny postúpili do semifinále a cestovali do Litomyšle.

*V boji o tretie miesto sme sa stretli s poľským tímom Zielona Gora. V prvej polovici zápasu sme hrali vyrovnané. V druhej polovici sme však začali vyhrávať. Bol to fantasticky odohratý zápas, v ktorom sme si svojou vlastnou bojovnosťou vybojovali bronzové medaily. Vďaka live prenosom nás mohli sledovať aj fanúšikovia v Handlovej. Cítili sme ich podporu a veľmi nám to pomohlo. Náš spoluhráč **Samuel Murcin** navyše získal **ocenenie Najúžitečnejší hráč turnaja** a my všetci sme sa tešili s ním. Ako vždy, keď niekto z nás získa na zápase nejaké ocenenie.*

Náš bronzový tím tvorili: **Samuel Murcin, Peter Chribík, Marco Ondrejka, Adam Porubčan, Marek Máčai** - kapitán družstva, **Sebastián Švarenina, Aleš Németh, Oliver Vaigl, Róbert Kotian, Dominik Maruniak, Emil Hrebíček, Miroslav Radovič, Christián Minárik, Milan Geleta, Libor Majdlen, Patrik Matejčík** a **Krištof Kašper**, tréner **Ján Beránek** a asistent trénera **Maroš Minárik**.

Celú cestu domov sme sa radovali a radovali a radovali. Ako sme nastúpili do autobusu, začali sme oslavovať náš úspech. Pustili sme si hudbu z repráku a od radosti sme spievali a vrieskali, až kým sme neprešli hranice Slovenska. Spievali sme všeličo – od rapu až po cigánske piesne. 😊 Keď sme prišli domov, vítali nás rodičia a skvelý fanklub. Všetci nám gratulovali a tešili sa s nami. Postarali sme sa predsa o malý zázrak, lebo v handlovskom mládežníckom basketbale sa ešte nikomu nič také nepodarilo. Bol to najlepší turnaj a najkrajší zážitok.

tímová práca hráčov U14 😊 – M. Ondrejka, A. Németh, D. Maruniak a O. Vaigl

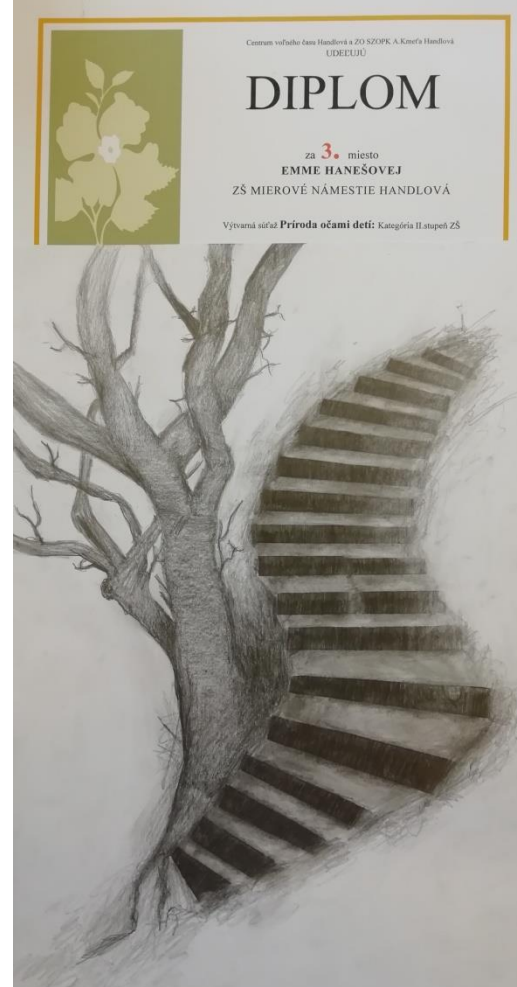
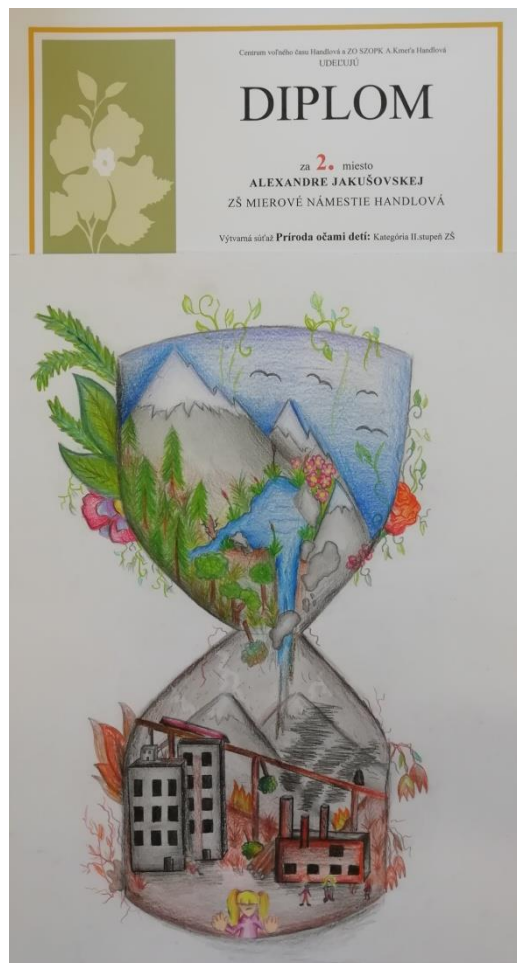

PRÍRODA OČAMI DETÍ a náš výtvarný hetrik

Prvé tri miesta sú naše! Áno, naše talentované „kresličky“ opäť potvrdili svoje zručnosti a predviedli, čo dokážu. A to na výstave Príroda očami detí, ktorú vyhlásilo Centrum voľného času Handlová v rámci ochrany prírody a životného prostredia. Výstava bola v dome kultúry a návštevníci mohli na nej hlasovať za najkrajší výtvar. Spomedzi 375 vystavených diel sa návštevníkom najviac páčili práve výkresy našich dievčat. V kategórii starších žiakov ZŠ (II.stupeň) sme získali všetky 3 prvé ocenenia:

1. miesto - P.Paulíková a R.Tonhauserová z 9.B,
2. miesto - A. Jakušovská z 9.B,
3. miesto - E. Hanešová tiež z 9.B.

Za tento krásny úspech vd'áčime nielen dievčatám, ale aj pani učiteľke Beáte Markovej, ktorá všetkým žiakom zapojeným do výtvarných súťaží vždy odborne poradí a nasmeruje ich tak, aby z ich práce vzniklo naozaj pekné dielko. Ved' posúďte sami. ☺

PRÍRODA OČAMI DETÍ a náš výtvarný hetrik

Toto síce nie sú víťazné práce, ale príroda by z nich určite mala veľkú radosť. ☺

Lienka – Ivana Petrušková (6.B)

Na zamyslenie – Martina Máčaiová (9.B)

4 tváre v jednom – Alexandra Sobotovičová (9.B)

ÚSMEV

- ✓ Čo sme vybojovali v tomto školskom roku
- ✓ Akčný Deň Zeme
- ✓ Rozprávky vo výtvarnom umení
- ✓ Tvorenie...alebo žiacke „múzovanie“
- ✓ Veľkonočná zbierka pre Afriku
- ✓ Majstrovstvá Slovenska v basketbale základných škôl
- ✓ Ako budú na školu spomínať tohtoroční deviataci
- ✓ Dejepisná súťaž a nezvyčajná odmena pre všetkých

Č. 3

**Úsmev .2 /2018-2019
obsahovo a graficky
pripravili:**

üéfredaktorka:
¥árka ¥tupáková

Redaktori:
Ma a Tóthová,
Dorota Bielokostolská,
Nikoleta Poliakovi ová,
Ru0ena Hlavá iková,
¥BK-á i a
lenovia Oiaceho
parlamentu,
Oiaci 4.C, 6.A, 9.A

Kontaktná osoba:
p.u .¥tupáková,
Facebook:
koordinátorka Z¥MNHÁ

Adresa:
Žiacky box
prízemie hlavnej budovy Z¥,
Mierové námestie, Handlová

Vyzlo v marci 2019 v náklade
15 kusov.